

Bed Folkethingsmanden for Maribo Amt's 3die Valgkreds (Nielsen-Grøn) er modtaget et Andragende fra Husmand og Fisker Jens Christian Andersen af Volsted om Invalidforsørgelse. Andragendet vil blive tilfattet det Udvalg, der formodentlig vil blive nedsat om Finantslovsforslaget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Svendborg Amt's 3die Valgkreds (Tang) forelægger: Forslag til Lov om Forebyggelsesmidler mod Utugt og til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse.

Forslagsstilleren (Tang): Ethvert Folks kosteligste Akenodie er Sædeligheden. I samme Grad som et Folk tilfidsætter Sædeligheden, vækkes Folkets Livskraft, ja det kan gaa saa vidt med Usædelighed i et Folk, at hele Folket herved gaar til Grunde. Historien viser os flere Exempler derpaa. Saaledes opruller Esajas et stort Billede af, hvor forfaldent det jødiske Folk var bleven i sædelig Henseende, og hvorledes dette var en af Hovedgrundene til, at det gik under. Læs vi Grækerfolkets Historie, se vi ogsaa, at en af Hovedgrundene til dette Folks Undergang var Usædelighed. Det Samme var Tilfældet med Romerfolket. Dette Folk var sunket saa dybt i sædelig Henseende, at Mand og Kvinde endogaa løb sammen paa offentlig Gade ligesom Hunde. Naar vi nu se paa Statistiken over Sædeligheden i Europa, vide vi jo Allesammen fra i Fjor, da dette Spørgsmaal var paa Bane her, at vi Danmark staa grumme langt nede, at vi staa paa det næstnederste Trin med Hensyn til Sædelighed; der er kun eet Folk, der i saa Henseende staar under os, nemlig Østerrig og Ungarn. Enhver dansk hæderlig Mand maa faae Skamrødme i sine Kinder ved at se, hvorledes vort Folk staar, men man kan tillige have Haabet om, at naar man griber til de rette Midler — vil man Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne, ville de rette Midler — vil Folket atter kunne reise sig, atter komme ud af denne Tilstand. Et Vidnesbyrd om, at vort Folk føler dette, var de to store Ræmpeadresser, som Rigsdagen modtog i Fjor Winter, hvoraf den ene var underskrevet af 149,000 Mænd og den anden af 114,000 Kvinder. Desuden har der sidste Sommer været afholdt flere temmelig store Møder, hvor Sædelighedsagen er bleven drøftet. Den er saaledes bleven drøftet paa nogle store Skole-

møder, i det Mindste paa to, ligesom ogsaa i et Par Folkforsamlinger og kirkelige Forsamlinger, og endelig er den bleven drøftet i „Foreningen mod Lovbestyttelse for Usædelighed“. Denne Forening udgiver et Blad, der hedder „Maanedssblad, udgivet af Foreningen mod Lovbestyttelse for Usædelighed“, og der har denne Sag været drøftet meget. Desuden er der ogsaa paa anden Maade fremkommet mange Dplysninger, siden Sagen var for sidst, baade fra den ene og fra den anden Side, og navnlig skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Pastor Hassfrøns Bog, der opruller de sørgeligste Billeder af Sædelighedsstilstanden omkring i Landet. Man har sagt om hans Bog, hvad der i Almindelighed kan være Noget i, at det er Uret, at den har holdt sig til Almuen og de lavere Samfundsklasser, da Usædeligheden i de højere Samfundslag og Kjøbtæderne er ligesaa stor. I denne Indvending mod hans Bog kan man have Ret, men Sagen er jo den, at han kun meddeler de Dplysninger, han har faaet af Folk i Horsens Tugthus og af alle de Præster og Politimestre, som stod i Forbindelse dermed. Om ogsaa enkelte af de Dplysninger, han meddeler, maatte ere vel sorte, og en og anden ikke holder Stik, saa ere dog disse Dplysninger om Tilstanden i Landet rædsomme og forfærdelige; selv om kun tre Fjerdedelen er rigtig, er det dog en forfærdelig Tilstand, han opruller for os. Denne Bog siger, at der maa gjøres Noget. Det Samme siger de to store Adresser, der ere blevne indsendte til Rigsdagen: Der maa gjøres Noget, Lovgivningen maa tage fat. Jeg har hørt Rygter, ikke fra en, men fra flere Sider, at naar næste Valg kommer, vil Hovedspørgsmaalet paa mange Steder blive det, hvorledes Kandidaten stiller sig i Sædelighedsagen, om han vil være med til at betæmpe den nuværende Lovgivning, som jo har vækket Folket i stor Grad. Man har slet ikke naaet, hvad man vilde naae ved Loven af 10de April 1874; man har netop naaet det helt Modsatte af, hvad man den Gang sagde, man vilde opnaa ved den. — Jeg naante før, at blandt de Foreninger, som havde drøftet disse Spørgsmaal, var Foreningen mod Lovbestyttet Usædelighed. Man havde Spørgsmaalet fremme i den, og Foreningen bad saa 3 Mænd om at formulere, hvad der var kommet frem. Disse tre Mænd var Professor Dr. jur. Lassen, Overretsassessor Mourier og Geheimekonferentsraad M. S. Rosenørn. De formulerede saa, hvad der var kommet frem, og det blev trykt i Maanedssbladet Nr. 84, udgivet af